

Hoàng Lan Chi

Con Gái Người Dưng

Ngày con trai tôi 17 tuổi, tôi không biết nó và nó cũng chẳng dám đến gặp tôi. Nó nghe đồn tôi được các em cũng như con cháu kính cẩn (kiêm chế diễu) gọi là bà Tổng. Nó sợ tôi lắm dù nó yêu con trai tôi vô cùng.

Năm con trai tôi học lớp 12, tôi nghe mang máng về nó. Tôi lơ vì với tôi, đừng nói đến tình yêu khi chưa xong sự nghiệp. Tôi không cho phép con cái nói đến bạn gái/ trai khi còn đi học. Và vì thế tôi biết nó qua những giòng chữ rất đẹp trong cuốn nhật ký nhỏ ngay sau khi con trai tôi đi xa.

Những giòng chữ xinh xắn trải tâm tình nó. Nó viết sâu lắng. Nhiều khắc khoai và đúng là “đường vào tình yêu có trăm lần vui, có vạn lần buồn”. Con trai tôi, qua những gì nó mô tả khiến tôi ngạc nhiên! Quái, thằng khi đó thông minh? Đẹp trai? Có tâm hồn? Biết thương người? Sâu sắc? Ô, cái thằng cu của tôi có nhiều tính tốt thế sao tôi không biết nhỉ? Tôi lại chỉ biết nó lỳ, lười và có khi ..ở bản nữa! Còn thông minh? ờ thì tôi thừa nhận nó có thông minh.

Nó đã đau khổ nhiều lần vì con trai tôi. Nào là khinh khỉnh, nào là đi ngang không thèm ngó, nào cười nói với con nhỏ kia..Nó quặn quại khi biết con trai tôi sắp đi xa. Tôi đọc cuốn nhật ký nhỏ và lúc đó, tôi ..còn chảnh, y hệt cái thằng cu của tôi, tôi chép miệng “ ối dào, vợ vắn”. Nhưng tôi cũng có chút tội tội khi thấy nó không dám ra phi trường tiễn con trai tôi. Mà tôi cũng không ra. Buổi sáng tôi bắt thằng cu đứng trước bàn thờ Phật Bà Quan Âm, hứa sống đàng hoàng cho mẹ yên lòng. Con gái tôi tiễn anh, khóc ngập đường về.

Rồi tôi quên nó. Con trai tôi chẳng hề nói gì về nó. Hơn một năm sau, thằng cu của tôi về nước chơi dịp tết cũng là hè của Úc. Tôi và con gái ra phi trường đón. Tất nhiên không gặp nó mà chỉ toàn đám bạn trai của thằng cu. Lúc đó tôi khoái tở vì con trai vẫn sợ uy mẹ, không dám cho bạn gái đến phi trường!

Ngày hôm sau, một giọng con gái gọi phone. Con gái tôi thăm thì:

-Chị Phi đó mẹ! Chỉ hỏi anh Duy về chưa?

Tôi:

-Kệ nó. Thằng Duy không báo cho nó biết ngày về à?

Tôi lại khoái tở! Cái khoái ích kỷ hết sức của bà mẹ chưa già mà đã ...! À, con trai mình chắc chưa chăm nó đâu vì đã không báo cho nó biết ngày về! tại sao tôi nghĩ vậy? không biết! có lẽ vì tôi đang muốn con trai học cho xong, muốn con trai có bạn khác..

Nhưng chỉ tuần sau, tôi thấy con trai tôi đi cái xe máy kiểu con gái .Tôi làm thinh, chả nói gì. Tôi biết tổng ra là xe của nó! Nó đưa cho con trai tôi làm phương tiện di chuyển. Tôi lo kiếm sống và không chú ý đến sinh hoạt của thằng cu.

Một tháng sau, con trai tôi xin mẹ tổ chức sinh nhật. Tôi ừ và tự tôi chọn nhà hàng, đặt thực đơn. Thằng cu của tôi được cái cũng hiểu tâm lý. Nó không dám lộn xộn, vượt quyền mẹ. Mẹ muốn gì, đặt ở đâu là quyền của mẹ.

Đám bạn con trai tôi đến dự sinh nhật ngồi một góc. Tôi, con gái và hai người quen của tôi - một góc. Tôi khai mạc giản dị. Kể ra tôi có hơi ngứa mắt khi thấy một con bé ăn mặc mát mẻ với áo ngắn tay, ngực sâu, quần lửng ! Giá mọi lần tôi đã rao giảng đạo đức (!):

-Bạn ta là thể hiện con người của ta! Duy chơi với bạn gái ăn mặc hở hang, người ta cũng sẽ coi Duy là ..hở hang giống nó!!

Nhưng hôm nay sinh nhật thằng cu ...tôi tha không ca bài luân lý!

Khi chụp hình, nó cố tình chạy đến đứng sau lưng tôi. Tôi vờ như không biết dù tôi cũng kín đáo quan sát khi con gái tôi ngằm chỉ “ chị Phi đó mẹ”. Con trai đem hình về. Tôi ngằm nó, không vui không buồn. Nào ai biết được ? chúng nó yêu nhau, xa nhau cứ dễ như cơm nếp. Mình mặc kệ nó.

Ngày con trai tôi trở về Úc, tôi làm tiệc chia tay tại nhà. Nó là đứa con gái duy nhất, còn lại toàn bạn trai. Tôi làm bầm” Bó khi! Cái thằng này ..cà chớn! Nó ngằm giới thiệu với mẹ đây. Tao ..chơi tình vờ với tụi bây ”! Tôi vờ thật, không nói gì hết.

Năm đó tiền con trai tôi nhưng nó vui. Thấy cái mặt nó hớn hờ quá đi thôi. Thì sau một năm rưỡi, nó vẫn có con trai tôi, nó không vui sao được! Lại còn được ra phi trường tiễn thẳng cu của tôi nữa chứ.

Tôi quên nó dù tôi vẫn liên lạc với con trai. Tháng 3 ngày 8, thằng cu gọi phone về. Tôi khoái. Sinh nhật tôi, thằng cu gửi thiệp kèm 50 đô . Tôi khoái. Rồi gần một năm sau, có việc, bố thằng cu gửi vài bill điện thoại. Tôi xem và ..tam bành lục tặc nổi dậy ! Con trai tôi đã gọi phone cho nó quá xá. Có khi lên cả trăm một tháng. Tôi nổi sung và truy tìm điện thoại nó. Nó chưa có phone riêng (năm đó thành phố chưa lắp nhiều phone) và gọi nhờ cô của nó. Tôi gọi đến, hùng dũng xưng danh:

-Tôi là mẹ của cháu Duy. Cho tôi gặp cô Phi ?

-Dạ Phi đi tàu rồi, chị nhắn gì không ?

Tôi nêu yêu cầu. Rằng nó phải hiểu thằng cu của tôi đang đi học, nghèo lắm nên nó đừng cho thằng cu gọi lâu. Cô ruột nó cũng không khéo. Thay vì “ Dạ, chị yên tâm, tôi sẽ nhắn lại” thì cô ta ..gân cổ lên bảo chữa cho nó. Rằng thằng cu tự ý gọi. Rằng thằng cu độc tài, không cho nó trái ý. Nó muốn cúp thì cu không cho, cứ nói ..Tôi nổi sung:

-Nếu Duy cứ gọi và nói lâu thì Phi có nhiệm vụ nhắc Duy, rằng Duy đang đi học, phải tiết kiệm tiền.

Hai hôm sau, con trai tôi gọi điện thoại về. *Ái chà, con ranh ỏn thót cái gì đây nên gọi cho mẹ phải không?* Tôi lạnh lùng:

-Gì đây? Hôm nay là ngày gì mà cậu gọi về?

Người Bắc có cái ngộ. Bình thường xưng hô là con, mẹ hay thậm chí “tao/mày” nhưng khi có việc thì lũ con được lên chức ráo trội: *anh/chị-cô/cậu.*

Thằng cu vờ vịt một lúc rồi vô đề. Tôi nổi sung, quát âm nhà. Thằng cu mà ở trước mặt tôi thì ăn chối chà ..là cái chắc! Con trai tôi biện minh, Phi không có lỗi, sao mẹ gọi cho cô Phi làm gì ? vv... và vv .. Tôi đập máy sau khi quát một tràng không thèm nghe con trai nói gì.

Dường như vài ngày sau con trai tôi lại gọi về. Xin lỗi mẹ. Tôi nguôi ngoai . Có thể chứ ! “ *Tao nuôi mày bao cực khổ. Bán từng áo dài một thời vàng son để mua cho mày từng gram thịt. Tao thức bao đêm trường khi mày đau ốm để rồi mày xem cái con kia ..hơn mẹ thì đâu được với tao!* “ Khi con giận tạm lui, tôi giật mình “ *ủa ? coi bộ mình giống mấy bà mẹ chồng ..đành hanh ngày xưa qu*

vậy????!!” Tôi bật cười vì tôi vẫn tự nhủ, tôi sẽ không giống các bà đó đâu!

Hai năm sau con gái tôi qua Úc. Tôi chẳng hề biết gì đến nó. Nó hoàn toàn không dám gặp tôi. Ba năm sau, hai đứa con tôi về nước và chúng chơi trò surprize. Con gái tôi về trước, ở tạm nhà bạn, chờ thằng anh về sau (vì hai đứa ở hai tiểu bang khác nhau khi con bé có học bổng ở Melbourne). Hẹn ngày giờ rồi đi cùng một học trò của tôi, tên này gọi cửa.

Tôi đang ..mải lên net nên bảo “cứ vào” rồi :

-Ừa có chuyện gì mà bay đến cô vào buổi trưa vậy?

-Thì ghé thăm cô!

Tôi ngạc nhiên. Thăm cô? Lạ? Giữa trưa nắng? Nghe tiếng khúc khích, tôi quay lại. Giờ ạ, hai đứa ranh, con của tôi đứng cười tùm tùm. Con trai tôi vẫn thế, con gái thì ...tôi khóc hu hu vì nó mập quá.

Hôm sau chủ nhật, tôi gọi mobil (VN gọi là mobil, không gọi là cell) cho con trai. Nghe tiếng nó, tôi hơi khựng nhưng rồi tỉnh bơ:

-Tôi là mẹ Duy. cho tôi gặp Duy

-Dạ thưa bác, bây giờ bác gọi vào số sau sẽ gặp Duy ...

Nó đọc số mobil khác. Tôi :

-Gọi Duy đến đây cho tôi được không ?

-Dạ thưa bác, Duy không có ở đây. Bác cứ gọi số vừa rồi sẽ gặp Duy.

Trí óc tôi làm việc thật nhanh. Hôm nay chủ nhật, tại sao thằng cu của tôi lại không có ở đây? Gọi mobil là tốn tiền nặng, làm gì mà chỉ vòng vo? Tôi nói nhanh:

-Cho tôi số phone để bàn, tôi gọi ?

-Thưa bác, phone đang vô net, bác cứ gọi cho Duy số mobil đó đi.

-Cám ơn.

Cúp máy, tôi ..tặc dzăng nổi giận. Con này láo quá nhỉ ? mình đã xưng mẹ Duy mà nó không để mình nói chuyện với thằng bé, cứ chỉ vòng vo. Đã thế, con nhà tử tế, có phép tắc (!!!!!), đang muốn làm vợ thằng cu của mình thì nó phải ân cần :

-Thưa bác, cháu là Phi đây. Bác có khỏe không ạ? Cháu tiếc là Duy không giới thiệu để cháu đến trông nom bác khi Duy không có ở gần bác...

Tôi quay phone hỏi hai bà bạn. Hai bà đều đồng ý, nó hơi láo! Nó phải hỏi han tôi chứ! Có đồng minh(để chứng tỏ mình không là mẹ chồng khó khăn!), tôi quay số thẳng bé vàlàm một tràng. Thằng bé :

-Con đang ở ngoài đường, không nghe gì hết.

-Tấp xe vào lề ngay tức khắc!

-Xong rồi. Chuyện gì đó mẹ?

Tôi nói lại câu chuyện và đương nhiên “Bà Tổng tôi “chửi một mánh :

-Tao nói cho biết, nó muốn làm vợ mày, nó phải tôn trọng tao. Bằng không, tao sẽ không bao giờ đi cưới nó hết.

Thằng cu lúng búng bào chữa.Tôi quát lên:

-Đi về lập tức cho tao bảo!

Tôi cúp máy. Lừa giận phùng phùng. Mạng Tích lịch hỏa mà? Mười lăm phút sau, thằng cu của tôi đến. Tôi la một hơi. Thằng nhỏ:

-Mẹ không biết gì hết. Nó đang ở ngoài tiệm.

-Tại sao làm ngày chủ nhật?

-Nó làm manager cho tiệm Kentucky mà mẹ?

-Nó biết là tao mà sao nó không hỏi han?

Tôi lập lại ý mình ,Phi phải biết nói “Thưa bác, cháu là Phi đây. Bác có khỏe không ạ? Cháu tiếc là Duy không giới thiệu để cháu đến trông nom bác khi Duy không có ở gần bác...” Thằng cu của tôi nhăn nhó:

-Mẹ ơi, nó sợ mẹ chết bà! Nghe giọng nói mẹ, hồn vía nó lên mây hết. Nó đâu ngờ mẹ gọi vào mobil của nó đâu? Huống chi lúc đó nó đang giao việc cho nhân viên. Vả lại, nó là nó, là con gái miền Nam khờ khạo, nó đâu biết nói mấy câu như Bà Tổng nghĩ ra đâu ? Bà Tổng là người tử tế, giỏi văn chương, nó đâu có được như bà Tổng?

Tôi muốn cười mà ráng nín. Cái thằng khốn này, khi nó trêu chọc mẹ thì ... phải biết. Tôi hơi nguôi:

-Thế tại sao tao bảo nó cho số phone bàn, nó cứ vòng vo?

- Cái line phone của cửa hàng thì đang vô net, làm sao nó cho mẹ được?

-Tại sao nó không nói rõ từ đầu? vd thưa bác, con đang ở ngoài tiệm,Duy thì ở nhà, bác cứ gọi vào mobil Duy thì sẽ gặp?

-Nó làm sao biết được là mẹ gọi? đã bảo nó đang túi bụi, bất thành linh nghe giọng oanh vàng của Bà Tổng, hồn vía nó lên mây cả, lấy đâu ra bình tĩnh mà thưa thốt cho Bà Tổng “ quán triệt tình hình “ gay cấn của nó ?

Tôi không nín cười được nữa. Biệt tài của thằng cu của tôi là đi dỏm làm a cũng phải tức cười. À, cái này thì tôi thừa nhận chứ cái vụ thằng cu có “tâm hồn sâu sắc, đa cảm, thương người” là do nó ...khám phá ra chứ tôi hoàn toàn không hề biết!

Thấy mẹ cười, thằng nhỏ biết “mặt trận miền tây đã yên tĩnh” nên sán lại ôm vai mẹ. Tôi vờ vệt đẩy ra:

-Đừng có nịnh tôi ! Tôi chưa nguôi đâu!

-Con đi mua trái cây nhé? Mẹ thích gì? táo, lê, nhãn nhé?

Cái thằng khốn này nó khéo nịnh đến thế! Rồi nó đi mua trái cây về cho mẹ Tôi hớn hờ ...quay phone cho hai bà bạn. Thì phải ..khoe, thằng cu có đi nước ngoài, có ra khỏi tầm tay mẹ năm năm rồi nhưng đồ dám vượt lễ giáo!

Tuần sau, con trai mời tôi đi ăn bánh tráng phơi sương. Nó biết tôi thích ăn những thứ đó vì nước chấm, vì ..không sợ mập, vì bờ sông gió mát.

Nó đến cùng con trai tôi .Thằng cu trao cho mẹ bó hồng to tướng. Bây giờ, nhắc lại ngày ấy, tôi mỉm cười khi nhớ đến chị kia:

-Anh Lai không thực tế gì hết.Chị mới từ VN qua, đưa tiền là hợp lý.Bây đã tặng hoa chi cho phí!

Tôi không nói gì.Chị ấy làm sao hiểu được, *con người tôi có lúc cần hoa hồng tiền! tôi buồn buồn nhớ đến Anh, người đã hiểu tôi mong manh và đa cảm thế nào?*

Nó đi sau thằng cu của tôi, đưa bịch trái cây trĩu nặng:

-Con chào bác. Con gửi bác ít trái cây.

Tôi nhìn nó. Có lẽ lúc bấy giờ nó run lẩy.Tôi nghiêm nghị:

-Con là ai vậy?

Con trai tôi xen vào:

-Phi đó mẹ.

Nó nhìn tôi.Tôi vẫn giữ vẻ nghiêm nghị.

Nó chở con gái tôi , thằng cu chở tôi. Ăn xong, tôi đưa chúng nó đến quán cà phê hát với nhau Dòng Thời Gian ở Cao Thắng. Chủ là bạn tôi và ở đây có

khách hát giòng nhạc tôi thích. Thật bất ngờ, nó lên hát và :

-Tôi xin hát bản này để tặng nữ văn sỹ Hoàng Lan Chi !

Tôi tủm tỉm. À, “*thằng bỏ*” mà, *cái thằng con trai của tao ấy, đã truyền nghề cho mày phải không ?!!!*

Tôi đem hoa tặng nó. Tôi thấy lòng vui vẻ.

Cô bạn hàng xóm tí tê:

-Chị biết không , bé Ly nói với em, thằng Duy tâm sự với bé rằng, nếu mẹ không đồng ý chị Phi thì nó sẽ không lấy ai nữa hết.

Tôi làm thinh. Cô bạn rí rả tiếp. *Chị ơi, tụi nó yêu nhau gần 10 năm trời. Không ai chung thủy hơn thằng con trai chị. Bé khen con Phi lắm. Nói là con Phi rá yêu Duy và chăm lo đủ thứ cho Duy....*

Tôi hơi xiêu. *Ừ, nó yêu thằng cu của tôi lắm. Cứ thấy ánh mắt nó nhìn thằng cu đủ biết.*

Con trai tôi nịnh mẹ, mua đủ thứ mẹ thích. Tôi biết tông mấy “trò hề” đó của lũ con trai. Ngày xưa, mẹ tôi tuyên bố:

-Cứ mỗi khi thấy hai thằng con trai sán lại gần ôm vai bá cổ là tôi phải đi phòng ..cái hầu bao của tôi !

Vâng, chúng nịnh mẹ khi cần xin xỏ cái gì đó! Con trai tôi cũng không ngoài điều ấy. Rồi nó ngó ý xin làm đám hỏi. Tôi bắt bẻ theo lễ nghi:

-Duy lộn xộn! Nếu Duy định lấy nó thì Duy phải viết mail, giới thiệu nó với mẹ từ hai hay ba năm trước. Rồi Duy bảo nó phải đến đây chăm sóc mẹ thay Duy. Từ đó mẹ ngó giò ngó cẳng nó, Duy hiểu chưa?

Thằng nhỏ cười lỏn lển:

-Thông qua đi mẹ. Giò cẳng của nó được lắm. Nó cao 1,6m mà mẹ!

-Ông nội cha mà!

Khi tôi chửi “ ông nội cha mà” thì lũ con tôi hiểu, Bà Tổng đã OK!

Tôi truy lý lịch nó. Thôi cũng được. Nó chăm chỉ. Đã từng đi tàu khi học xong Cao Đẳng gì đó để kiếm tiền cho gia đình nhỏ gồm mẹ nó, nó và cô em gái. Nó giỏi giẩn, được giữ chức manager của Kentucky ở Quận 5.

Con trai tôi hơn hở. Thằng cu chỉ sợ tôi không đồng ý. Gì chứ tôi nổi tiếng là khó trong họ hàng.

Tôi hẹn ngày và cùng con trai đến nhà nó. Mẹ nó nhỏ hơn tôi vài tuổi. Bà có vẻ ...khớp trước tôi. Tôi thì bình tĩnh:

-Xin thưa với chị là cháu Duy có xin phép tôi ..

-Tôi thì có cái khó, có cái dễ..Khó là tôi theo nề nếp xưa. Tôi thích bọn trẻ phải lễ phép, tôn trọng người lớn.

-Mỗi nhà một nề nếp nên nếu cháu Duy vào làm rể gia đình chị thì Duy phải theo nề nếp nhà chị.Ngược lại,Phi phải theo nề nếp nhà của tôi.Tất nhiên tôi không vô lý đến độ bắt Phi thích màu đỏ thay vì xanh. Điều tôi muốn là Phi tìm hiểu nề nếp gia đình người Bắc để theo cho đúng. Đi thưa về trình, có hiếu với ông/bà, cha/mẹ...

-Tôi chỉ có một trai một gái và tôi vẫn đùa, bảo đó là cục vàng,hòn ngọc của tôi.Tôi yêu cầu chúng phải thương yêu đùm bọc nhau, không vì chồng hay vợ mà bỏ anh hay em..

-Tôi sẽ coi cháu Phi như là đứa con gái thứ hai của tôi và mong rằng chị cũng coi Duy của tôi như là con trai chị..

Con trai tôi và nó ngồi nép một góc phía sau salon. Thằng cu của tôi biết, ngày xưa đi hỏi vợ cho em trai út, tôi đã bắt lỗi cô em dâu tương lai khi thấy cô ta ngồi ngang hàng với cha mẹ cô ta và tôi ! Hai đứa nín thình im re trong khi tôi nói.

Trước lễ hỏi, tôi vào net, gọi phone cho gia đình ở Canada và Mỹ, bắt Duy phải xin phép bả báo với ông/bà và các bác, cô cậu...Duy bả xong, Phi phải chào hỏi. Tôi thâm nghĩ, chắc khi gọi phone xong, ra về, nó sẽ thờ phào. Kệ nó chứ, tôn ti trật tự phải giữ chứ!

Đám hỏi, con trai tôi và nó chu toàn cả vì Bà Tổng ..bận lên net chơi! Nó trang điểm, trông đẹp hẳn ra.Tôi thở hắt “ mình ..sắp lên chức mẹ chồng đấy”.

Tết ta, tôi chỉ thị Duy phải sắm lễ cho gia đình vợ thật đàng hoàng và tôi đích thân đến chúc tết trước. Sau tết, tôi đi Mỹ trước khi các con về lại Úc. Tại phi trường, tôi móc túi vét tiền VN, chia cho ba đứa. Nó hôn vào má tôi :

-Mẹ đi vui về nhe mẹ.

Những tháng ngày long đong ở Rừng gió Virginia, đêm khuya, đang vào net

xem bài thì nó chớp được tôi và mẹ con chat với nhau.

-Mẹ ơi, con ngưỡng mộ mẹ lắm. Mẹ giỏi quá hà. Mẹ lúc nào cũng đầy nghị lực. Con khoe với bạn con, mẹ chồng tao vừa đẹp vừa học giỏi vừa viết văn hay..

Trời đất ? Cái con ranh này học nghề của chồng nó nhanh quá đi thôi! Người bạn về VN, tôi gửi quà gồm áo cho cả ba mẹ con nó. Tôi hiểu tâm lý mà. Nó sẽ hơn hờ khoe với bạn bè:

-Mẹ chồng tao gửi áo về cho tao đã đành mà còn cho cả mẹ và em tao.

Vâng, cô em họ của tôi bảo, chị làm vậy là đúng. Nó sẽ hãnh diện là gia đình chồng có nề nếp, cư xử đâu ra đó ..

Tết Trung Thu,tôi mail cho cô bạn nhờ mua hộp bánh gửi bà sui. Tôi nhớ ngày xưa, lễ hội xong, nhà trai có bốn phận đem lễ đến nhà gái các lễ lớn ...Tôi giữ các lễ đó!

Tết ta, con trai tôi lại về để lo thủ tục bảo lãnh nó. Nó định làm đám cưới nhưng “Bà Tổng “ tôi không đồng ý. Tôi ra lệnh, cứ về làm hôn thú và bảo lãnh. Khi nào nó được Úc kêu, tôi và con gái sẽ về. Nhà chỉ có ba mẹ con, chuyện dựng vợ gả chồng không được vắng một ai. Thằng cu của tôi và nó phải tuân lệnh mẹ.

Tôi gọi phone. Nó hơn hờ khoe :

-Mẹ ơi, con được đại diện công ty đi dự đại hội Kentucky ở Thái lan nè. Có nhiều người già hơn con, làm lâu hơn con mà công ty chỉ cử con nè!

-Giỏi, con mẹ giỏi !

-Mẹ ơi, Duy có mập lắm đâu mà mẹ la? Con cô Lành cao nhưng đâu có đẹp trai bằng chồng con hả mẹ?

Hề tôi nói cái gì về thằng cu của tôi là nó ‘*chồng con mà mẹ*’ ! Cái con ranh này, tôi chỉ còn biết làm bằm như vậy. Tôi gửi gắm con trai tôi cho nó vì biết thằng cu đởng vị và lười lắm! Con em gái tôi cười cười “ Con Phi chắc ..đui mới lấy thằng Duy. Lười tổ sư bò đê. “ Tôi cũng thấy vậy. E rằng sau này, người bị tôi mắng sẽ là chồng nó chứ không phải nó vì nó yêu chồng, chăm lo đủ điều cho chồng.

Nó, đưa con gái của người đung ..

Bây giờ nó ...cũng là con gái của tôi đấy.Tôi yêu nó lắm chỉ vì nó rất yêu con trai tôi!

Viết tại Rừng Gió Virginia 2005

Hòang Lan Chi